

Så må vi gå ud fra, at ministeren nu har oparbejdet en vis erfaring med, hvad der kan skabe mangel i fremtiden og derfor har et fantastisk godt svar på, hvorfor der ikke i den her lovgivning er en eller anden fremtidssikring i forhold til sygeplejersker.

Så vil jeg som det sidste sige, at også vi lægger meget vægt på, at undervisningsmiddelcentraleerne ikke splittes i atomer, og at vi lægger meget vægt på, at man bevarer den ekspertise, der er, og at man forhåbentlig også kommer til at udvikle den i den fremtidige struktur.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal straks besvare den sidste talers spørgsmål. Jeg kan oplyse, at i 1980'erne og i begyndelsen af 1990'erne blev der uddannet præcis så mange sygeplejersker og læger, som sygehusejerne ønskede. Amtsrådsforeningen med nuværende folketingsmedlem hr. Per Kaalund i spidsen ønskede absolut ikke uddannet flere, hverken flere læger eller flere sygeplejersker. Og det skyldtes, at antallet af læger og sygeplejersker steg voldsomt op gennem 1980'erne, steg hvert eneste år og også i begyndelsen af 1990'erne. Og jeg tror i øvrigt, det er fortsat med at stige siden.

Det, der gjorde, at der blev for få læger alligevel, var, så vidt jeg er orienteret, et uheldigt sammenfald af, at man havde indført en ny overenskomst med en forudsætning om, at miljøministeren ville dispensere fra visse miljøregler, hvilket miljøministeren så ikke ville. Og den miljøminister hed i øvrigt Svend Auken.

Man kan altid grave i fortiden. Det var ikke mig, der startede, det var fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som ønskede denne historiske redegørelse. Men spørgsmålet glæder mig, for nu må fru Pernille Rosenkrantz-Theil da være glad for, at amtsrådene ikke længere er der, og at ministeren for fremtiden i langt højere grad selv må bære ansvaret for, hvor mange der uddannes inden for disse kategorier. Så jeg går ud fra, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil vil betragte lovforslaget her som et fremskridt, for det vil jo føre til, at hun i højere grad kan holde en minister fast på optaget. Det står jo meget klart, at optagelsestallene fremover vil blive fastsat af undervisningsministeren efter dialog med regionsrådene og kommunalbestyrelsen, og så vil det i øvrigt være institutionerne selv, som skal stå for tilvejebringelse og fordeling af praktikpladser på pædagoguddannelsen. Men hvis det viser sig, at institutionerne ikke lever op til det, så er

der mulighed for at fastsætte nærmere regler herom, herunder at give pålæg til institutions-ejeren om at stille det nødvendige antal praktikpladser til rådighed.

Det skulle i forhold til den nuværende situation i hvert fald ikke være nogen forringelse, men nærmere en forbedring, og dermed præciseres også ministerens ansvar over for Folketinget for at få uddannet et tilpas stort antal medarbejdere til sundhedssektoren.

Så vil jeg som andre glæde mig over det igangsatte udvalgsarbejde med repræsentanter fra Kommunernes Landsforening, som skal føre til anvisninger på, hvordan centrene for undervisningsmidler kan indpasses i og sammentænkes med CVU'ernes samlede opgaver.

Der ligger virkelig her en ny mulighed for, at CVU'erne og centrene for undervisningsmidler kan befrugte hinanden så at sige, kan bruge hinanden. Vi ved ikke, hvad det vil føre til, men der ligger nogle muligheder, og jeg synes, det er spændende, at der midt i denne reform, som jo i hovedsagen er en konsekvens af kommunalreformen, opstår nye muligheder, som forhåbentlig også kan føre til sød musik.

Kl. 17.50

Hvad angår elever og studerendes repræsentation, forholder det sig ifølge det, jeg har fået at vide, sådan, at repræsentationen af elever og studerende sker som tilforordnede uden stemmeret, fordi det er i overensstemmelse med den demokratilovgivning for elever og studerende, som Folketinget vedtog i år 2000. Hvis jeg er fejlinformeret, vil jeg gerne korrigeres.

Men der er altså ikke noget nyt, der er ikke tale om nogen straffeekspedition imod elever og studerende. Vi følger simpelt hen den demokratilovgivning, som blev gennemført i år 2000 under den tidligere regering.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er helt enig med ministeren i, at hr. Svend Auken har fået skyld for mange ting gennem tiden, men det er alligevel første gang, jeg har hørt, at han er skyld i, at vi mangler sygeplejersker. Jeg vil godt have, at ministeren, når han er i gang med alle de der notater, han skal oversende til udvalget, kommer med en mere officiel redegørelse om, hvordan det skulle være, at hr. Svend Auken er skyld i, at vi har for få sygeplejersker i landet. Men nok om det lille, muntre indslag.